

Titu Maiorescu-indrumator al culturii si al literaturii romane

Originar din Transilvania, fiul profesorului Ioan Maiorescu, in al carui suflet au vibrat puternic ideile Revolutiei de la 1848, Maiorescu manifesta un patriotism constient si responsabil, aratand in activitatea sa ca poporul roman se poate ridica, prin puterile proprii, in universalitate.

Studiile facute la Brasov, Viena si Berlin, doctoratul in filozofie si licenta in drept, la Paris, definesc performanta formarii unei personalitati complexe.

Tudor Maiorescu este mentor al Societatii "Junimea" alaturi de P.P.Carp, Th.Rosetti, V.Pogor si Iacob Negruzzi. Programul societatii cuprindea: organizarea de prelectiuni populare, stabilirea unei ortografii unitare a limbii romane, precum si editarea unei antologii de poezie romaneasca, de la origini si pana la vremea aceea.

Ca rod al discutiilor de la Junimea, se nasc studiile maioresciene, dintre care: "Despre scrierea limbei romane", "O cercetare critica asupra poeziei romane de la 1867", "Asupra poeziei noastre populare", "Limba romana in jurnalele din Austria", "In contra directiei de astazi in cultura romana", "Directia noua in poezia si proza romana", etc.

Revista "Convorbiri literare" apare la Iasi la 1 martie 1867, fiind revista cu cea mai larga aparitie din literatura romana (1867-1944). Iacob Negruzzi este secretarul, adevaratul conducator fiind Titu Maiorescu. activitatea Junimii se reflecta in paginile revistei.

Domeniile de manifestare ale spiritului critic maiorescian sunt numeroase. A publicat studii despre limba, literatura, cultura, estetica, filozofie.

Afirmatiile lui critice sunt patrunzatoare, exacte si adeseori memorabile. Ecoul lor in epoca a fost enorm, iar in posteritate profund, influentand numeroase generatii de critici si cititori. Ideile sale referitoare la limba si literatura sunt edificatoare:

Principalele idei lingvistice:

- 1 -> alfabetul latin
- 2 -> ortografie fonetica
- 3 -> combaterea etimologismului
- 4 -> imbogatirea vocabularului cu neologisme
- 5 -> combaterea stricatorilor de limba prin respingerea traducerii literale a expresiilor idiomatice si prin ridiculizarea betiei de cuvinte

In analiza operelor literare, Maiorescu pune accent pe forma artistica, raportandu-se la continutul ei. Originalitatea si autenticitatea, conditii primordiale ale valorii operei de arta, sunt definite de particularitatile creatoare individuale si de asimilarea in creatie a specificului national.

Dintre studiile reprezentative in acest domeniu, putem enumera: "Directia noua in poezia si proza romana", "Eminescu si poeziile lui", "Asupra poeziei populare", "Poeti si critici", "Comediile d-lui Caragiale", "Povestirile d-lui M.Sadoveanu", etc.

Intreaga sa activitate in domeniul invatamantului (profesor de liceu la Iasi, cadru universitar si rector al Universitati din Bucuresti, ministru al Instructiilor Publice si al Cultelor); in domeniul culturii si al literaturii (estetician, critic literar, lingvist, scriitor, publicist), in domeniul politic (deputat, prim-ministru, ministru de externe) il defineste ca genial strateg al culturii romane, ca organizator exemplar al teritoriilor culturale romanesti.